

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: **Megkezdtek a főváros adminisztrációjának lebontását**

Forrás:

Az Est

3m

1924. 10. 30.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

352

Hely

Idő

"1924"

Személy

N

352 "1924"

Megkezdtek a főváros adminisztrációjának lebontását

Január elsején megszűnnek az ügyosztályok segédhivatalai. Még nem döntöttek az egyes ügyosztályok összevonásáról.

— Az Est tudóstójától —

A főváros kinevezendő pénzügyi szakértőjére nagy feladatok várnak, a közigazgatás egyszerűsítését pedig annál inkább keresztül kell vinni, mert a belügyminiszter külön rendeletben kötelezte erre a fővárost.

Megirtuk már, hogy most elsején a tisztviselők fizetésére 34 milliárdot folyósítanak, az igazság érdekében ki kell jelenteni, hogy nem minden hónapban ilyen költséges az adminisztráció, nem házbéres hónapban 26–28 milliárd, egy évre 312–336 milliárd, a házbérekre pedig 32–40 milliárdot számíthatunk, szóval

körülbelül 350 milliárd a fővárosi tisztviselők évi járuléka. Békében a tisztviselők 7 millió aranykoronát kaptak, ami mai értékre átszámítva 110 milliárd koronának felel meg. Wolffék gazdálkodásának következménye az, hogy évente a békéhez viszonyítva 240 milliárddal többet fizet a főváros lakossága a főváros tisztviselőszemélyzetének

tisztára azért, mert a főváros adminisztrációját még nem emelték aranyparitásra. Nem szabad elfelejteni azt sem, hogy a tisztviselők fizetése automatikusan emelkedik,

ha tehát a főváros pénzügyi szakértője erélyes kézzel nem nyúl bele ebbe a kérdésbe, akkor

a jövő esztendőben már ötszáz milliárdot vagy még többet is fizethetünk majd a fővárosi tisztviselőknek.

Mindenki azt hiszi, hogy ha a város az adófizető polgárok terheiből ilyen rettenetes összegeket folyósít a tisztviselőknek, akkor azok valóban minden jóban dúskálnak. Az bizonyos, hogy a közhivatalnokokat általánosságban jobban fizetik, mint a magánhivatalnokokat, de

Wolffék szerencsétlen politikája semmiesetre sem eredményezte azt, hogy a tisztviselők megelégedettek lehetnének. Ezeket a súlyos milliárdokat a politikai üldözésekért kell fizetnie a fővárosnak.

Fizetni kell a nyugdíjat azoknak, akiknek arra nem tetszett Wolff Károlynak. Ezek a nyugdíjak nem csekély tehertertelek. Ismerünk egy főtisztviselőt, aki munkacereje teljében van, Wolffék azonban nyugdíjazták és Wolffék akadékoskodása miatt havi nyolc és félmilliót valósággal az ablakon dobta a főváros közönsége. De ez

zel még mindig nincsen vége a közönség kálváriájának. Felvettek egy csomó új embert, nem az érdemes embereket jutalmazták meg előléptetésekkel. Az újak munkájukat nem tudják úgy elvégezni, ahogy a mostani nehéz időkben arra szükség volna. Ezek mind-mind havi sok száz milliós terheket jelentenek s ezekben a kérdésekben valami megoldást feltétlenül találni kell.

A városházán az ügyosztályok összevonásáról beszélnek, sőt a lebontás folyamata már meg is indult.

Január elsejére meg akarja szüntetni a főváros az ügyosztályok segédhivatalait. Eddig ugyanis minden ügyosztálynak megvolt a segédhivatali személyzete, ahol az aktákat lemásolták és a közönség azonnal megkaphatta.

Január elsején ép úgy, mint a minisztériumokban, központi segédhivatal fog megnyitni,

minden ügyosztály oda küldi a leírni való dolgait. Az ügyosztályok nagyon félnek ettől a megol-

dástól, mert attól tartanak, hogy egy-egy sürgős iratért így valóságos harcot kell majd folytatni, hogy végre megkaphassák.

A rendelet értelmében az egyes ügyosztályok összevonása elkerülhetetlen. A fővárosnak azelőtt tíz ügyosztálya volt, amikor azonban Bárczy István polgármester nagyarányú városfejlesztési programjához fogott, tizenhat ügyosztályt létesített. Ma, sajnos,

a főváros nem fejlődik, hanem visszafejlődik s az ügyosztályok jórészenek munkakörét egyesíteni lehetne.

Az egyesítések ügyében konkrét tervek még nincsenek, de beszélnek arról, hogy egészen hasonló hatáskörű ügyosztályok, így a tizenötödik és tizenhatodik, a közigazdasági és a városgazdasági ügyosztály körül valami megoldás lesz.

Az egyikből feltétlenül üzemi osztályt szeretnének csinálni, viszont vannak olyan ügyosztályok, amelyek tisztára egyes üzemek ellenőrzésére szorítkoznak. Így a tizenkettedik, a vízvezetési és a világítási ügyosztály, az ötödik ügyosztály, a közlekedési ügyosztály csak az üzemeket ellenőrzi, az élelmezési ügyosztály nagyobb részt szintén csak az üzemek után dolgozik.

Teljesen egyező hatásköre van a kilencedik és a tizennegyedik ügyosztálynak, az egyik a közjótársasági, a másik a szociálpolitikai, amelyben az utóbbi időben alig történt valami komoly dolog.

A negyedik és a tizenegyedik ügyosztály szintén hasonló ügykörrel működik, az illetőségi és a

jogügyi ügyosztály hatásköre nagyon azonos.

A három mérnöki ügyosztály együttműködése szintén nincsen erős határvonalakkal elválasztva. A második ügyosztály az út- és csatornázási, a harmadik a városépítési, a tizenharmadik az építési ügyosztály. Valamikor hatalmas városépítési program volt, az út- és a csatornázás a régi városi embereket erősen foglalkoztatta, ma azonban egy kissé pazarlónak látszunk, ha egyelőre jobbára ki-kapcsolt feladatok teljesítését három ügyosztállyal adminisztráltatjuk.

Végül régen folyik már a harc a tiszti főorvosi hivatal és a közegészségügyi ügyosztály között. Különösen a főorvos forszírozza, hogy a közegészségügyi ügyosztály irányítása teljesen az ő kezébe kerüljön.

Mindezeknek a problémáknak a megoldása vár Jakabffy Károly miniszteri tanácsosra, kit a főváros pénzügyi szakértőjévé akarnak kinevezni.

A főváros adminisztrációjának egyszerűsítéséhez tartozik az üzemek problémájának megoldása is.

Egy csomó apró üzemre nincsen szükség. Viszont több üzem már kinőtte a régi kereteket és a városházán erősen hajlanak arra a fel fogásra, hogy ezeknek jövőjét csak úgy lehetne biztosítani, ha a vásárpénztár mintájára önálló részvénytársaságokká alakítanák át és így lehetővé tennék, hogy ezek a vállalatok a főváros megterhelése nélkül nagyobb forgótőkéhez juthatnának s ennek következtében a nehéz gazdasági válságot könnyen kibírhatnák.